Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Nozibele iyo saddexdii timo / Nozibele och de tre hårstråna

Skriven av: Tessa Welch
Illustrerad av: Wiehan de Jager
Översatt av: Abdi Muse (so), Anna Hewett (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (https://berattelser.se/), som erbjuder sagor på månge språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.
https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv

Nozibele iyo saddexdii timo

Nozibele och de tre hårstråna

Tessa Welch
Wiehan de Jager
Abdi Muse
somaliska / svenska
nivå 3

(utan bilder)

Wakhti dheer ka hor, saddex gabdhood ayaa u baxay inay soo guurtan qoryo.

. . .

En gång för länge sedan gick tre flickor ut för att samla ved.

Dabadeed eeygii waxuu ogaaday in Nozibele ay sirtay. Sidaas darteed eeygii wuu orday oo ku orday wadadi illaa iyo tuulada. Laakiin walaalaha Nozibele ayaa halkaas ku sugayay iyagoo ulo waaweyn. Eeygii wuu jeestay oo wuu cararay, waligiisna dib looma arag.

. . .

Då förstod hunden att Nozibele hade lurat honom. Så han sprang och sprang hela vägen till byn. Men där väntade Nozibeles bröder med stora käppar. Hunden vände och sprang iväg och har inte synts till sedan dess.

Waxay ahayd maalin kulul sidaa darteed waxay aaden webiga si ay ugu soo dabaashaan. Way cayaaren waxayna firdhiyeen kuna dabaasheen biyaha.

. . .

Det var en varm dag så de gick ner till floden för att simma. De lekte och plaskade och simmade i vattnet.

Si kadis ah, waxay xaqiiqsadeen in ay yihiin kuwa daahay. Waxay dib ugu soo dagdageen tuulada.

. . .

Plötsligt insåg de att det hade blivit sent. De skyndade sig tillbaka till byn.

Markii eygii dib u soo laabtay, wuxuu raadiyay Nozibele. “Nozibele, xagee baad joogtaa?” ayuu ku qayliyey. “Waa ikan, sariirta hoosteeda,” ayay tiri tintii ugu horraysay. “Waa ikan, albaabka ka gadaashiisa,” ayay tiri tintii labaad. “Waa ikan, gudaha xerada,” ayay tiri tintii saddexaad.

. . .

När hunden kom tillbaka letade han efter Nozibele. ”Nozibele, var är du?”, ropade han. ”Jag är här, under sängen”, sa det första hårstrået. ”Jag är här, bakom dörren”, sa det andra hårstrået. ”Jag är här, i inhägnaden”, sa det tredje hårstrået.

Dhakhsaba sidaas tuu eeyga u tagay, Nozibele ayaa madaxa ka soosiibtay saddex timood. Waxay hal tin dhigtay sariirta hoosteeda, mid kalane albaabka gadaashiisa, midna gudaha xerada. Kadibna waxay u carartay guriga sida ugu dhakhsaha badan oo ay awooday.

. . .

Så snart hunden hade gått tog Nozibele tre hårstrån från sitt huvud. Hon lade ett hårstrå under sängen, ett bakom dörren och ett i inhägnaden. Sedan sprang hon hem så fort hon kunde.

Markii ay ku dhawaadeen guriga, Nozibele waxay saartay gaceenteeda qoorta. Waxay soo iloowday silsiladeedii! “Fadlan ila laabta!” ayay kabariday saaxiibaddeeeda. Laakiin saaxiibaddeeda waxa ay dhaheen waa xilli aad u dambe.

. . .

När de var nästan hemma kände Nozibele med sin hand på halsen. Hon hade glömt sitt halsband! ”Snälla, följ med mig tillbaka!” bad hon sina vänner. Men hennes vänner sa att det hade blivit för sent.

Sidaas darteed Nozibele ayaa kaligeed dib ku laabatay webiga. Way heshay silsiladeedi waxayna usoo dhaqsatay guriga. Laakiin waxay ku luntay mugdiga.

. . .

Så Nozibele gick ensam tillbaka till floden. Hon hittade halsbandet och skyndade hemåt. Men hon gick vilse i mörkret.

Maalin kasta waxay ku qasbanayd in ay wax kariso, nadiifiso oo u dhaqdo eeyga. Dabadeedna, maalin aya eeygii yidhi, “Nozibele, maanta waa in aan booqdaa saaxiibo, nadiifi guriga, cuntada kari, oo dhaq alaabta kahor intaanan soo laaban.”

. . .

Varje dag var hon tvungen att laga mat och städa och tvätta för hunden. En dag sa hunden: ”Nozibele, idag måste jag besöka ett par vänner. Städa huset, laga mat och tvätta mina saker innan jag kommer tillbaka.”

Kadib eeygii wuxuu yidhi, “Sariirta ii hagaaji!” Nozibele ayaa ku jawaabtay, “Waligay marna sariir uma hagaajinin eey.” “Sariirta hagaaji, ama waan ku qaniini doonaa!” ayuu eygi yidhi. Sidaas darteed Nozibele way hagaajisay sariirti.

. . .

Sedan sa hunden: ”Bädda sängen till mig!” Nozibele svarade: ”Jag har aldrig bäddat en säng till en hund förut.” ”Bädda sängen, annars biter jag dig!” sa hunden. Då bäddade Nozibele sängen.

Meel fog waxay ka aragtay iftiin ka imaanayo aqal. Waxay u dhakhsatay dhinaciisa waxayna garaacday albaabka.

. . .

På avstånd såg hon att det lyste från en stuga. Hon skyndade sig mot den och knackade på dörren.

La yaabkeda, ey aya ka furay albaabka oo ku yidhi, “Maxaad doonaysaa?” “Waan lumay waxaana u baahanahay meel aan seexdo,” ayay Nozibele tidhi. “Soogal, ama waan ku qaniini doonaa!” ayuu yidhi eygi. Sidaas darteed Nozibele way gashay gudaha.

• • •

Till hennes förvåning öppnade en hund dörren och sa: ”Vad vill du?” ”Jag har gått vilse och jag behöver någonstans att sova”, sa Nozibele. ”Kom in, annars biter jag dig!” sa hunden. Så Nozibele gick in.

Kadib eeygii wuxuu ku yidhi, “Cunto ii kari!” “Laakiin waligay marna wax uma karrinin eey,” ayay ku jawaabtay. “Kari, ama waan ku qaniini doonaa!” ayuu egya yidhi. Sidaas darteed Nozibele waxeey xoogaa cunto ah u karisay eeygii.

• • •

Sedan sa hunden: ”Laga mat till mig!” ”Men jag har aldrig lagat mat till en hund förut”, svarade hon. ”Laga mat, annars biter jag dig!” sa hunden. Så Nozibele lagade lite mat till hunden.